

fatning og hvad dermed staar i Forbindelse, derunder ogsaa angaaende Ordningen af Menighedsraad samt angaaende Præstevalg.

§ 2.

I Udvalget indtræde en af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet valgt Formand, 4 af deres Embedsfæller udsete Biskopper, 1 Medlem af det teologiske og 1 Medlem af det juridiske Fakultet, som dertil udses af vedkommende Fakultet, samt mindst 20 andre Medlemmer af Folkekirken, dels gejstlige, dels Lægfolk, som vælges af Ministeren.

§ 3.

Der tillægges Udvalgets Medlemmer 6 Kr. i Dagpenge for hver Møde- og Rejse- dag samt Godtgørelse for Befordringsudgifter.

Udvalget kan antage lønnet Medhjælp.

§ 4.

Til Afholdelse af Udgifter ved Udvalget bevilges 20,000 Kr.

Udvalgets Betænkning og Indstillinger afgives til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Til hvert af de 3 øvrige Lovforslag agtede Flertallet at stille Ændringsforslag om, at det Forslag, som forudsattes vedtaget ved Behandlingen af Forslag til Lov om Menighedsraad, traadte i Stedet for det paagældende Lovforslag.

Efter at *Mindretallet* (*Børentsen, Gundersen, S. Jensen, Møller, J. Rasmussen* og *Sørensen-Egaa*) havde gjort sig bekendt med Flertallets foranstaaende Udtalelser, afgav det følgende Betænkning:

Mindretallet kan ikke tiltræde det stillede Ændringsforslag, men maa bestemt tilraade Tinget at stemme derimod. Det forekommer allerede *Mindretallet* urigtigt, at Flertallet stiller sit Forslag som Ændringsforslag, da det jo er et helt nyt Lovforslag, der ikke paa noget som helst Punkt har Lighed med de oprindelige Lovforslag, ja end ikke skal have

Titel til fælles med noget af dem. *Mindretallet* mener, at denne Fremgangsmaade strider mod Reglen om, at et Lovforslag skal gennemgaa 3 Behandlinger i hvert Ting, hvilket ikke vil blive Tilfældet med det her foreslaaede ny Lovforslag om Nedsættelsen af en kirkelig Kommission, hvis dette vedtages af Landstinget paa den af Flertallet foreslaaede Maade.

Men bortset fra denne meget væsentlige formelle Betænkning maa *Mindretallet* ogsaa af reelle Grunde tilraade Landstinget at forkaste Flertallets Forslag. Tanken om Nedsættelsen af en Kommission rejstes i Fjor allerede forud for Lovforslagenes Fremsættelse for Rigsdagen i en Adresse fra 855 Præster, hvilke forlangte en stor blandet Kommission bestaaende af Rigsdagsmænd, Præster og kirkelige Lægfolk. Biskopperne derimod krævede ikke en blandet Kommission, men en Kommission, hvorigennem Kirken kunde siges at være hørt. Landemoderne krævede slet ikke nogen Kommission, men derimod en Kirkedag i Lighed med, hvad der havde været Tanken i 1849 og i følgende Aar, se herom Bilaget til Lovforslaget om Menighedsraad, Pag. 14, hvor Landemodet for Sjællands Stift siger: „Det tillader sig derfor at andrage om, at Ministeriet vilde foranledige *sammenkaldt* en efter udelukkende kirkelige Hensyn sammensat Kirkedag (eller, som det atter og atter blev vedtaget af Rigsdagene i de første Aar efter Grundlovens Givelse, „en repræsentativ, forberedende Synode), bestaaende af gejstlige og Lægfolk“.

Som man vil se, kræver Landemodet ikke, at Ministeren skal nedsætte en Kommission, men derimod, at han skal *sammenkalde* en Kirkedag, en *repræsentativ* forberedende Synode. Om Valgbestemmelserne vedrørende Kirkedagen vedtoges intet, men Biskop Rørdam mener, at enten maatte Kirkedagen vælges gennem Valgmænd fra Menighederne eller ogsaa af Kultusministeren „efter Samraad med gode Mænd af de forskellige kirkelige Retninger“. Biskoppen foretrækker den sidste Maade, men hvad Landemodet i saa Henseende har